

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/7271 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 27 maart 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 maart 2007, verzonden op 28 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 mei 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

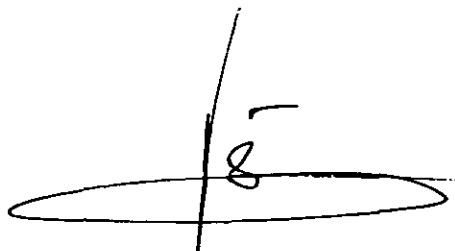
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

408

Verzonden: **30 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop at the end of the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/7271

Datum uitspraak: 27 maart 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Russische nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. M.H.R. de Boer,

tegen

de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 12 januari 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 10 maart 2002 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 8 februari 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een pleitnotitie ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 28 november 2006. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. A.M.H.W. van Heerebeek.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Gezien de gronden van het beroep heeft de rechtsstrijd betrekking op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, c, en e van de Vw 2000 genoemde inwilligingsgronden.
3. Eiseres heeft, zakelijk weergegeven, ter ondersteuning van haar asielrelaas het volgende verklaard. Eiseres is afkomstig uit de Russische Federatie. Zij heeft tijdens haar studie in de Russische Federatie van afkomst, leren kennen en zij is met hem getrouwd. Vanwege de afkomst van haar echtgenoot en zijn Kaukasisch uiterlijk hebben eiseres en haar echtgenoot in de Russische Federatie problemen ondervonden. Eiseres heeft daarover onder andere verklaard dat het voor hen ontzettend moeilijk was om in Rusland te blijven. Haar echtgenoot heeft vijf jaar in gestudeerd, waar hij werd lastig gevallen op straat en werd geslagen. Twee van zijn vrienden – Syrische Koerden – zijn daar vermoord. Nadat zijn twee vrienden waren vermoord, werd het gevaarlijk voor haar echtgenoot om in zijn studie af te maken. Voor het laatste studiejaar is hij dan ook naar gegaan, om zijn diploma te behalen. Ook daar zijn eiseres en haar echtgenoot lastig gevallen en mishandeld. Vanwege deze problemen zijn eiseres en haar echtgenoot na het afronden van hun studie in augustus 2000 samen met hun zoontje naar Syrië vertrokken. Bij aankomst op het vliegveld in is de echtgenoot van eiseres opgepakt door de Syrische autoriteiten omdat hij ervan werd beschuldigd lid te zijn van de groepering Riad Al-Turk. Hij is drie maanden zonder proces vastgehouden en gemarteld. Eiseres is in die periode naar het huis van haar schoonouders gegaan. In november 2000 is haar echtgenoot vrijgelaten. Hij is na die eerste keer nog enkele keren opgepakt door de Syrische autoriteiten. In februari 2002 zijn eiseres en haar gezin uiteindelijk naar Nederland gevlucht. De echtgenoot van eiseres is in Nederland erkend als vluchteling. Hij heeft, evenals de twee kinderen, een verblijfsvergunning gekregen.
4. Verweerder heeft het asielrelaas van eiseres, evenals dat van haar echtgenoot, geloofwaardig geacht. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres echter afgewezen omdat zij in het land van herkomst geen gegronde reden heeft om te vrezen voor vervolging en het beroep van eiseres op artikel 3 van het (Europese) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) evenmin kan slagen. Voor wat betreft het beroep van eiseres op haar medische situatie heeft verweerder overwogen dat uit het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA-advies) van 17 november 2005 blijkt dat eiseres zich niet in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium bevindt. Evenmin is sprake van een medische noodsituatie op korte termijn bij het uitblijven van een medische behandeling. Voorts heeft eiseres niet met medische stukken onderbouwd dat haar gezinsleden niet met haar naar de Russische Federatie kunnen reizen, omdat voor hen schending van artikel 3 van het EVRM om medische redenen dreigt. Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat van gescheiden uitzetting geen sprake is nu de gezinsleden van eiseres mee kunnen naar de Russische Federatie. Eiseres heeft niet te vrezen voor vervolging en dat geldt eveneens voor de gezinsleden. Voorts komt eiseres niet in aanmerking voor een afgeleide verblijfsvergunning aangezien zij de Russische nationaliteit bezit en haar echtgenoot de Syrische nationaliteit. Voor zover eiseres zich inzake de toepassing van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, beroept op artikel 23 van de van de Richtlijn van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon

die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn), is verweerder van mening dat de eis van gelijke nationaliteit niet in strijd is met de Definitierichtlijn.

5. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen. Primair stelt eiseres zich op het standpunt dat terugkeer naar de Russische Federatie gelet op haar slechte medische gesteldheid een schending van artikel 3 van het EVRM zou betekenen. Terugkeer naar de Russische Federatie levert eveneens ten aanzien van haar echtgenoot en haar kinderen een schending van artikel 3 van het EVRM op. Eiseres betwist voorts de conclusies die verweerder uit het BMA-advies van 17 november 2005 trekt. Bovendien heeft verweerder ten onrechte aan het BMA niet gevraagd naar de consequenties van uitzetting ten aanzien van het hele gezin. Subsidiair stelt eiseres zich op het standpunt dat verweerder eiseres ten onrechte niet in het bezit heeft gesteld van een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard in het geval eiseres gescheiden van haar gezin zal moeten terugkeren naar de Russische Federatie. Ten slotte stelt eiseres in aanmerking te komen voor een van haar echtgenoot afgeleide verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. Zij beroept zich in dit kader in het bijzonder op artikel 23 van de Definitierichtlijn.

6. Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 3 van het EVRM in verband met haar gezondheidssituatie overweegt de rechtbank dat uit de uitspraken van het Europees Hof voor de rechten van de mens van 2 mei 1997 inzake (NJ 1998/583 en RV 1997/70) en 6 februari 2001 inzake (JV 2001/103) volgt dat terugkeer naar het land van herkomst slechts tot een schending van artikel 3 van het EVRM kan leiden wanneer de vreemdeling zich in een vergevorderd stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt, er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het ontvangende land aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd heeft ontvangen.

7. Naar aanleiding van de door eiseres gestelde medische situatie is het BMA verzocht een onderzoek in te stellen naar de gezondheidssituatie van eiseres. Het BMA heeft op 17 november 2005 een rapport uitgebracht. De rechtbank overweegt dat een BMA-advies dient te worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient een dergelijk advies op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij zijn besluitvorming van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

8. De rechtbank stelt vast dat uit het BMA-advies van 17 november 2005 blijkt dat eiseres psychische klachten heeft. Tevens lijdt zij aan niet nader benoemde lichamelijke klachten. Eiseres voert één keer in de twee weken gesprekken bij het Maatschappelijk Werk en zij wordt gecontroleerd door de huisarts. Voorts blijkt uit het BMA-advies dat eiseres medicijnen gebruikt die zowel in de Russische Federatie als in Syrië verkrijgbaar zijn. Voorts oordeelt de medisch adviseur dat eiseres zich niet bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte. Verweerder heeft zich dan ook op het standpunt kunnen stellen dat geen sprake is van een medische noodsituatie op korte termijn die maakt dat terugkeer van eiseres naar de Russische Federatie in strijd is met artikel 3 van het EVRM. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat eiseres niet voldoet aan het criterium als de onder rechtsoverweging 6 genoemde uitspraken van het Europese Hof. Eiseres heeft voorts geen concrete aanknopingspunten naar voren gebracht op grond waarvan getwijfeld kan worden aan de juistheid of volledigheid van het BMA-advies. Het enkel plaatsen van kanttekeningen

door eiseres is daartoe onvoldoende. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het BMA-advies derhalve ten grondslag kunnen leggen aan het bestreden besluit. Verweerder heeft gelet op het voorgaande in de gestelde medische klachten van eiseres geen aanleiding hoeven zien om aan haar een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 te verlenen.

9. Eiseres heeft eveneens een beroep gedaan op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 genoemde inwilliginggrond.

Ten aanzien van dit beroep heeft verweerder aangevoerd dat gesteld noch gebleken is dat het gezin gescheiden van elkaar zou moeten leven. Volgens verweerder valt niet in te zien dat het voor eiseres en haar gezin niet mogelijk is om hun gezinsleven in de Russische Federatie voort te zetten, zeker niet nu ten aanzien van eiseres geconcludeerd is dat zij niet te vrezen heeft in de zin van het Verdrag. Dat eiseres en haar echtgenoot de Russische Federatie hebben verlaten omdat vrienden van hen al slachtoffer zijn geworden van moord op grond van hun etnische afkomst overweegt verweerder dat eiseres op geen enkele wijze het aangevoerde heeft geconcretiseerd dan wel aannemelijk gemaakt. De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt vast dat bij besluit van 14 juni 2005 de echtgenoot van eiseres in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. De kinderen zijn eveneens in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning. De Russische Federatie is aan hen niet als verblijfs- of vestigingsalternatief tegengeworpen. Statusbepaling vindt (in de regel) eerst plaats nadat is vastgesteld dat aan de vreemdeling niet een van de in de Vw 2000 opgenomen derde landen excepties kan worden tegengeworpen. Buiten de Vw 2000 is er geen ruimte om derde-landenexcepties tegen te werpen, nu deze moeten worden geacht uitputtend in de Vw 2000 te zijn opgesomd (ABvR 13 maart 2003, RV 2003,6). Door het standpunt in te nemen dat het gezinsleven door eiseres en haar echtgenoot en kinderen niet in Nederland, maar in de Russische Federatie dient te worden uitgeoefend, creëert verweerder impliciet een exceptie op de wettelijk vastgestelde excepties. Als eiseres – en haar echtgenoot – uitvoering geven aan het bestreden besluit, dan heeft dit immers hetzelfde effect als wanneer aan de echtgenoot wel een exceptie zou zijn tegengeworpen. Daarmee is het bestreden besluit feitelijk in strijd met de systematiek van de Vw 2000. Reeds hierom kan het bestreden besluit niet in stand blijven.

Dit klemt te meer nu de geloofwaardigheid van het relaas niet in geschil is, en het ervoor moet worden gehouden dat eiseres en haar echtgenoot vanwege zijn etnische afkomst en zijn uiterlijke kenmerken in de Russische Federatie ernstige problemen hebben ondervonden. De echtgenoot van eiseres is zowel in _____ als in _____ meerdere malen mishandeld en gediscrimineerd, wat voor het gezin aanleiding is geweest de Russische Federatie te verlaten. Bovendien zijn twee van hun vrienden in de Russische Federatie vanwege hun afkomst vermoord. Verweerder heeft dan ook niet kunnen volstaan met de enkele stelling dat niet valt in te zien dat het voor eiseres en haar gezin niet mogelijk is om hun gezinsleven in de Russische Federatie voort te zetten, te meer niet nu hetgeen eiseres heeft aangevoerd wordt ondersteund door informatie uit de algemene ambtsberichten. Verweerder had de door eiseres aangevoerde gebeurtenissen op kenbare wijze dienen te betrekken bij de motivering. Ook hierom kan het bestreden besluit niet in stand blijven.

10. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen aangaande artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 en artikel 23 van de Definitierichtlijn en wat daar zijdens eiseres tegen in is gebracht, behoeft, nu niet is gebleken dat eiseres daar procesbelang bij heeft, geen verdere bespreking.

11. Derhalve is het beroep gegrond wegens schending van het motiveringsvereiste (artikel 7:12, eerste lid, van de Awb) en wegens strijd met (de systematiek van) de

Registratienummer: Awb 06/7271

5

Vw 2000. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 12 januari 2006;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres ten bedrage van € 644,00 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan eiseres.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.F. Gielissen en in het openbaar uitgesproken op 27 maart 2007 in tegenwoordigheid van L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

28 MRT 2007

Voor fotocopie conform

De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem**Rechtsmiddel:**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Euseblusbuitensingel 5
6828 HT ARNHEM
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

mr H.L. Booij
jurist

mr. J.J.T. van Loo
advocaat

mw. mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

mw. mr. M.H.R. de Boer
jurist

mr. T. Arts
jurist

mw. mr. Y.G.F.M.
Coenders
advocaat

mr E.C. Sluiter
jurist

mw. mr. J. Neuhussen
advocaat

mw. mr. M. Stoetzer - van
Esch
advocaat

mr. W.J.C. Rooben
jurist

mr. K.C. Victorian
jurist

RAAD VAN STATE	
2512	INGEKOMEN
B	24 APR 2007
ZAAKNR.	02891
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afd. Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

fax : 070 - 36 51 380

ARNHEM, 24 april 2007

APPELSCHRIFT

Betreft :
Verblijvende te :

Geboortedatum :
Land van Herkomst : Burger van Rusland
Ons kenmerk : MdB / 0502742

Appellante woonachtig te Fout! Verwijzingsbron niet gevonden., kiest in deze woonplaats op het adres van mw. mr. M.H.R. de Boer werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel, Postbus 5418, 6802 EK ARNHEM, die tot het indienen van het onderhavige appelschrift bepaaldelijk gevolmachtigd is, met recht van substitutie. Een machtiging dienaangaande treft u hierbij aan (productie1).

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te worden gebracht van de rekening courant van de SRA.

Appellante stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 27 maart 2007 (AWB 06/7271), verzonden op 28 maart 2007.
Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

In de bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellante tegen de afwijzing van aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) gegrond verklaard.
Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verder te noemen verweerder, van 12 januari 2006.

Hoewel het beroep gegrond is verklaard heeft appellante tegen de uitspraak de volgende grief voor wat betreft het oordeel van de rechtbank op het punt van artikel 3 EVRM.

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Derdengelden
Rechtsbijstand Asiel
SNS Bank Arnhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 8 overwogen:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het BMA-advies derhalve ten grondslag kunnen leggen aan het bestreden besluit."

en

"Verweerder heeft gelet op het voorgaande in de gestelde medische klachten van eiseres geen aanleiding hoeven zien om aan haar een verblijfsvergunning asiël op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 te verlenen."

Toelichting:

In artikel 3 EVRM staat –zoals bekend–

"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen."

Benadrukt wordt dat er gesproken wordt over Niemand. Het betreft hierbij dus niet alleen de asielzoeker maar ook diens familie.

Artikel 3 EVRM behelst ook niet alleen de medische omstandigheden van dit geval, maar tevens *de onmenselijkheid* van het voornemen om juist dit gezin met deze ernstig medische problematiek uiteen te halen.

Dit aspect is zowel door verweerder als door de rechtbank onvoldoende onderkend.

Het gezin is als geheel en als eenheid van uit de Russische Federatie naar Syrië gevlucht en van daaruit naar Nederland.

Enkel omdat appellante niet dezelfde nationaliteit heeft als haar echtgenoot, komt zij niet al automatisch in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiël.

Er is sprake van een ernstig getraumatiseerd gezin.

Dit is ook door het Bureau Medische Advisering geconstateerd:

"Het dossier maakt melding van grote spanningen binnen het gezin, agressie en multiple traumata ondergaan in het land van herkomst."

en

"Bij uitblijven van behandeling kunnen de klachten genoemd in vraag 1b in ernst toenemen."

In beroep is al betoogd dat onvoldoende is onderzocht wat het voor het gehele gezin zou betekenen indien appellante bij het gezin weg zou moeten.

In de gronden van het beroep van 13 maart 2006 is al gesteld:

Artikel 3 EVRM

Uit de medische situatie zoals die blijkt uit het BMA-advies blijkt wel dat die dermate slecht is dat er een reëel risico bestaat van schending van artikel 3 EVRM, indien eiseres moet terugkeren naar de Russische Federatie.

Terugzending levert niet alleen schending van artikel 3 EVRM op ten aanzien van eiseres, maar ook ten aanzien van haar echtgenoot en haar kinderen.

Het BMA-advies wordt op zich niet zo bestreden, alleen de conclusies die verweerder daaruit trekt. Bovendien is slechts op zeer beperkte basis advies gevraagd aan het BMA. Er is niet nagevraagd naar de consequenties van uitzetting ten aanzien van het gehele gezin.

De Nederlandse Staat maakt zich als dan schuldig aan een onmenselijke behandeling ten opzicht van het gezin en zijn leden.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

De uitzetting op zich is in dit opzicht eveneens een daad in strijd met artikel 3 EVRM. Tevens wordt verwezen naar het belang om gezinnen niet te scheiden. Bij de aanvullende gronden van 15 november 2006 is daar ook nog nadrukkelijk op gewezen, met een beroep op artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004:

1 Instandhouding gezin

In januari 2004 is in de Tweede Kamer tijdens het vragenuur een kort debat gevoerd over het voorkomen van uitzettingen van leden uit één gezin naar twee afzonderlijke landen.¹

De minister heeft hier aangegeven dat het algemene uitgangspunt is dat personen die als gezin Nederland inreizen, niet gescheiden worden uitgezet.

Eiseres beroept zich tevens op artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 (inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, verder te noemen 'de Richtlijn').

Op grond van dit artikel kunnen de houders van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire status aanspraak maken op het recht dat het gezin in stand wordt gehouden. Uit artikel 2 h van de Richtlijn blijkt dat het gaat om gezinsleden die 'in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn'. Het gaat om de echtgenoot (of niet-gehuwde partner) of ongehuwde minderjarige kinderen die 'ten laste komen' (afhankelijk zijn van de toegelaten vluchteling of gesubsidieerde bescherming). Het gezin moet al hebben bestaan in het land van herkomst. Anders dan in de Nederlandse wetgeving in artikel 29 eerste lid sub a en f Vw 2000 geldt onder artikel 23 van de Richtlijn niet als criterium dat de echtgenoten/kinderen dezelfde nationaliteit hebben. Wel geldt als criterium dat de gezinsleden 'in verband met het verzoek om internationale bescherming' in de lidstaat zijn en dat het gezin al bestond in het land van herkomst.

Uit de eis van artikel 2 onder h van de Richtlijn dat het gezin in het land van herkomst al bestond, volgt niet dat het gezin dezelfde nationaliteit moet hebben. Dit betekent dat deze gezinsleden met een andere nationaliteit wellicht de verblijfsvergunning van art. 29 lid 1 sub e en f Vw 2000, maar in ieder geval de rechten van artikelen 24 tot en met 34 moeten kunnen claimen. Waar de gezinsleden te maken krijgen met obstakels om hun rechten uit te oefenen (zoals de eis te voldoen aan voorwaarden voor een reguliere vergunning) is de Nederlandse wetgeving in strijd met de Richtlijn. Artikel 23 van de Richtlijn geldt overigens alleen voor de specifieke situatie dat de gezinsleden aanwezig zijn in de lidstaat, zoals in het geval van eiseres.

Op grond van de Richtlijn dient eiseres in het bezit gesteld te worden van een verblijfsvergunning voor verblijf bij echtgenoot.

Juist deze combinatie van factoren dient te leiden tot de conclusie dat juist in dit heel specifieke geval, waarbij sprake is van een gezin dat als eenheid is gevlucht en dat zwaar getraumatiseerd is, waarbij een ernstige achteruitgang in de psychische situatie is te verwachten van vier personen, dat bij uitzetting van appellante sprake is van schending van artikel 3 EVRM.

Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellante verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen voor wat betreft het oordeel dat geen er geen reëel risico is op schending van artikel 3 EVRM indien appellante wordt uitgezet naar de Russische Federatie. Voorts verzoekt appellante u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering voor wat betreft de afwijzing

¹ Debat van 20 januari 2004, TK 40-2913 - 40-2915

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

van de verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b Vw, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u het proces-verbaal van de ten behoeve van appellante gehouden zitting bij de rechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,

mw. mr. M.H.R. de Boer
gemachtigde

Bijlage:

1. Afschrift machtiging
2. Afschrift uitspraak rechtbank 'sGravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, 27 maart 2007, AWB 06/7271